

θεολογικώτατος κατὰ τὸν Μαλαζόν, πολλά θεολογικὰ γράψας, ἐν οἷς καὶ ἀπολογία ἢ ἀνατροπὴν τῶν ἰ Κεφαλαίων, ἅπερ ἔπεμψεν αὐτῷ τῶν τριῶν δυτικῶν φρατέρων (Φραγκίσκος ὁ ἐκ τοῦ τάγματος τῶν κη-

πατὴρ Ἰωάννης ὁ Ζυγομαλᾶς Πελοποννήσιος (ὕστερον ἐν Παταβίῳ τελειοποιήθεις. Theogogues. σελ. 205. Σημ. ἐμή.) καὶ ὁ τοῦ ὀρθοδόξου καὶ σοφοῦ πατρὸς Βυζαντινοῦ Μιχαὴλ Ἀποστολίου (οὗ τινος ὑπάρχουσι συγγράμματα κηρύσσοντα τὸ πολυμαθὲς αὐτοῦ) κακοδόξος υἱὸς παπολάτρης Ἀρσένιος, ὄσις πρὸς ἄλλοις ἀτοπήμασιν ἄρπαξ αὐτὸς δυνάμει καὶ εὐλογία παπικῆ Λέοντος τοῦ Ι΄ ὑφ' ἐνὸς Ἐπισκόπου βιαίως καὶ δύο πρεσβυτέρων τόπον ἀναπληρούντων Ἀρχιερέων θεατρικῶς οὕτω χειροτονηθείς, ἐπιδάτης παράνομος τῆς Μητροπόλεως ἐγένετο Μονεμβασίας, τελούσης τότε τῆς Πελοποννήσου ὑπὸ τοῦ Ἐνετῶς. Ὁ ῥηθείς Μανουὴλ παρὰ Ἱεραμίου τοῦ Α΄ τιμηθείς τῷ μεγάλῳ ῥήτορος ὀφθικῆ καὶ ἐνασχολούμενος ἀμφιπῶν καὶ ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἐν δὲ τούτῳ ὑπὸ εὐλαβείας παρωθούμενος πολλὰς Ἀκολουθίας στιχηρῶν καὶ Κανόνων πρὸς διαφόρους τῶν ἁγίων ὑπὲρ πίστεως ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ μαρτυρησάντων συνέθετο· λυπηρὸν δὲ παντὶ εὐλαβεῖ, ὅτι τούτων ἐστέρηται ὡς μὴ διασωζομένων, ἐξ ἧν ἀκροστιχίδες παρελείφθησαν· πρὸς δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀκολουθίαις πεποίηκε καὶ πρὸς τὸν πρόμαχον τοῦ ὀρθοδόξου δόγματος Μάρκον τὸν Ἐφέσου, προσομοίων, στιχηρῶν καὶ Κανόνων ψαλλομένων, ἀδεία τῶν ἐπ' αὐτοῦ Πατριαρχῶν, τῆ τῶν Νηστειῶν τῆς Τεσσαρακονθημέρου πέμπτη Κυριακῆ· ὧν προσομοίων μὲν ἡ ἀρχὴ οὕτω: « Ἱερῶτατον τέμενος ἐχρημάτισας ἐνδοξε » ἡ δὲ τοῦ Κανόνος ἀκροστιχίς: « Ἀρχιερῆ' Ἀσίης ἐρικυδέα μέλπω Μάρκον. » ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ Κανόνος: « Ἀγγλῆς δοχεῖον γεγονώς τῆς ὑπερθεν δι' ἀρετῶν καλλονήν. » Πρὸς τοῖς ἄλλοις συνέγραψεν ἔτι ὁ Μανουὴλ ὑπὲρ τοῦ Ἐφέσου Μάρκου, Περὶ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ ψευδοσυνόδου· καὶ κατὰ Γρηγορίου Γεμιστοῦ καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Βησσαρίωνος τῶν Πλατωνικῶν, ἀνατρέπων τὰ δυσσεβῆ αὐτῶν συντάγματα καὶ τὰ τοῦ Πληθωνικοῦ ἔτι συγγράμματος· (ὁ αὐτὸς ἔγραψε καὶ σάιχους Περὶ ματαιότητος τοῦ κόσμου καὶ πρὸς Γεράσιμον ἱερομόναχον καὶ ἱεροψάλτην κατὰ Λατίνων τῷ 1500, καὶ περὶ τοῦ θεαρχικοῦ νεύματος καὶ περὶ ἰδῆς πρὸς Θεοτόκον, καὶ ἀλληλογραφίαν μετὰ Φραγκίσκου Λαμενικανῶς κατὰ Λατίνων τῷ 1523. Fabric. ΙΑ', σελ. 620. 669. ὁ αὐτὸς καὶ χοροτοφολᾶς ἔγραψε Περὶ συγγενείας. αὐτόθι σελ. 668. ὁ αὐτὸς ἴσως καὶ Ὀλόβολος Μ. Πῆττωρ καὶ Πρωτοσύγκελος· αὐτόθι σελ. 669. (Σημ. Σ. Ἀρ.) Μετὰ Μανουὴλ τούτου ὑπεργήρου ἤδη ὄντος, τό τε φθαρτὸν ἐναποθεμένον σκῆνος κατὰ τὸ 1551, ἠμαζον ἀπὸ τοῦ 1540 ἄχρι τοῦ 1580 ἔτους οἱ τῶν πεπαιδευμένων ἐφέξῃ: Ἀλέξανδρος ὁ ἀπὸ Τυρᾶς, μέγας Χαρτοφύλαξ (Theogogues. σ. 109. Σημ. ἐμή.), Θεοφάνης ὁ μέγας ῥήτωρ (ὁ Θεοφάνης εἰλικε